

Extending and Contracting the Scope of War: Grant Them No Quarter:

The Halakhic Status of Non-Jews as Members of our Community

:משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יקוק אלהיכם You shall have one standard for stranger and citizen alike: for I the Lord am your God. (Leviticus 24:22)

I. Balancing Universalism and Community

1. תלמוד ירושלמי - מסכת נדרים פרק ט הלכה ד

ואהבת לרעך כמוך ר׳ עקיבה או׳ זהו כלל גדול בתורה. בן עזאי אומ׳ זה ספר תולדות אדם [בְּיוֹם בָּרִא אֱלֹהִים אַדָּם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עַשָּה אתו] בראשית ה א זה כלל גדול מזה

1. Jerusalem Talmud - Masechet Nedarim, Chapter 9, Halakha 4

"You shall love your fellow as yourself" (Levitcus 19:18) Rabbi Akiva says: This is the great principle of the Torah. Ben Azzai says: "The is the record of Adam's line—[When God created human, God made him in the likeness of God]" (Genesis 5:1) This is an even greater principle.

FIFTEEN Human Rights and Membership Rights in the Jewish Tradition

Moshe Halbertal from Judavan & the Challengel of Hodern Life, Noshe Halbertal & Donniel Hartman editors (2007)

Protecting the rights enjoyed by human beings simply by reason of their humanity has been a central endeavour of the modern political and moral consciousness. Every person is entitled, as a person, to protection of life, liberty and property - as long as he accords the same rights to others. These rights are distinct from the 'membership rights' accorded to individuals by virtue of being members of a particular community. The right to stand for public office and the right to vote, for example, are not extended to all persons by reason of their humanity; they are limited to citizens, members of a particular political community. We thus distinguish between human rights and membership rights, and a society that fails to recognize the human rights of non-members is clearly a perverse and discriminatory society. The rights to life, to dignity, to economic opportunity and to liberty, among others, are granted to us not because we are members of a particular religious or ethnic group but because we are human beings. Turning them into membership rights confined to a particular group constitutes a form of discrimination that runs counter to our basic intuitions regarding human equality; and maintaining a broad array of rights and obligations enjoyed by and owed to others simply because of their humanity represents an important element of basic humanism.

II. The (Apparent) Commandment to Discriminate

2. דברים – פרק ז

אַ כִּי יְבִיאֲדְ, יְהוָה אֱלֹהֶידְ, אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּה; וְנָשֵׁל גּוֹיִם-רַבִּים מִפְּנֵידְּ הַחְתִּי וְהַגְּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי, וְהַחִּוּי וְהַיְבוּסִי--שְׁבְעָה גוֹיִם, רַבִּים וַעֲצוּמִים מִמֶּדְ. בּ וּנְתַנָם יְהוְה אֱלֹהָידְ, לְפָנֵידְ--וְהַכִּיתָם: הַחֲרִם תַּחֲרִים אֹתָם, לֹא-תַכְרֹת לָהָם בְּרִית וְלֹא תְחְזֵּם. גֹּ וְלֹא תִתְחַתֵּן, בָּם: בִּתִּדְ לֹא-תִמֵּן לִבְנוֹ, וּבָתּוֹ לֹא-תָקֶח לִבְנֵךְ. דֹ כִּי-יָסִיר אֱת-בִּנְךְ מֵאחֲרִי, וְעַבְדוּ אֱלֹהִים אֱחֵרִים;





ְּחָרָה אַף-יְחְוָה בָּכֶם, וְחִשְׁמִידְדְּ מֵהַר. הַ כִּי-אִם-כֹּה תַּצְשׁוּ, לָהֶם--מְזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּ, וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּ; וַצְשׁיֵרַהֶם, תְּנְדֵּעוּן, וּפְּסִילֵיהֶם, תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ. וֹ כִּי עַם קְדוֹשׁ אַתְּה, לַיֹחוָה אֱלֹהֶידְּ: בְּדְּ בְּחַר יְהְעַמִּים, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה. זֹ לֹא מֵרָבְּכֶם מִכְּל-הָעַמִּים, חְשֵׁק יְחוָה בֻּכֶם--וַיִּבְחַר בָּכֶם: כִּי-אַתֶּם הַמְעַט, מְכָּל-הָעַמִּים. חֹ כִּי מֵאַהְבַת יְחוֹה אֶתְכֶם, וּמִשְׁמְרוֹ אֶתְּרִים בְּיִבְעָה אֲשֶׁר וִשְׁבַּע הְאָשֶׁר וִשְׁבַער אֲשָׁר וִשְׁבַער אֲשָׁר וִשְׁבָעה אֲשֶׁר וִשְׁבַער אֲשָׁבְרִים, מִּיִדְ בְּּרִים הִצְּעִם הְצִיּלְם, הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם, בְּיָד חְזָלְקָה; וַיִּפְּדְּךְ מִבֵּית עֲבָדִים, מִיִּד בְּרְעֹה מֶלְהִיף. מְבָּית וְהַחֶּסֶד לְאֹהְבִיי הָאֵל, הַנְּאֲמְן--שׁמֵר הַבְּּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהְבִיי שְׁבָּיוּ יְשַׁלֶם לְשִׁרְאָי אֶל-בָּנְיוֹ יְשַׁלֶם לְשִׁרְאָיוֹ אֶל-בָּנָיוֹ יְשַׁלֶם לְשִׁרְאָיוֹ אֶל-בָּנְיוֹ יְשַׁלֶם לְשִׁרְאָי אֶת-הַמִּשְׁבָּיוֹ וְשָׁלֶם לְתִּ אֶת-הַמִּשְׁבָּיוֹ וְשָׁלֶם לְתִּיִם וְאֶת-הַמִּשְׁבָּיִם וְאֶת-הַמִּשְׁבָּיִם וְאֶת-הַמְשְׁבְּיוֹ וְשָׁלֶב בְּיוֹם בְּעִבְּיוֹי וְשָׁלֶם בְּיוֹם הְעָבְיוֹי וְשַׁלֶם לְעוֹים, הָשְּבְּיוֹ וְשְׁבָּים לְעִבְּיוֹי וְשָׁלֶם בְּיוֹי בְּעָבְיוֹ וְשְׁבָּיוֹ וְשְׁבֶּיוֹ וְשְׁבֶּים לְשִּבְעוֹי וְשָבְּיוֹ וְשְׁבָּים לְשְׁרְבָּיוֹ וְשָּבֶּים הְשִּבְּיִי וְשְּבָּים הָבְּעְשׁוֹתְם.

2. Deuteronomy - Chapter 7, verses 1-5

1 When the Lord your God brings you to the land that you are about to enter and possess, and He dislodges many nations before you—the Hittites, Girgashites, Amorites, Canaanites, Perizzites, Hivites, and Jebusites, seven nations much larger than you— 2 and the Lord your God delivers them to you and you defeat them, you must doom them to destruction: grant them no terms and give them no quarter. 3 You shall not intermarry with them: do not give your daughters to their sons or take their daughters for your sons. 4 For they will turn your children away from Me to worship other gods, and the Lord's anger will blaze forth against you and God will promptly wipe you out. 5 Instead, this is what you shall do to them: you shall tear down their altars, smash their pillars, cut down their sacred posts, and consign their images to the fire.

3. תלמוד בבלי - מסכת עבודה זרה דף כ עמוד א

תניא נמי הכי: לא תחנם - לא תתן להם חנייה בקרקע; דבר אחר: לא תחנם - לא תתן להם חן; דבר אחר: לא תחנם - לא תתן להם מתנת חנם.

3. Babylonian Talmud – Masechet Avodah Zarah 20a

It has indeed been taught so elsewhere: *lo tehanem* (Deut. 7:2) means, you shall not allow them to settle on the soil. Another interpretation of *lo tehanem* is, you may not pronounce them as graceful; yet another interpretation of *lo tehanem* is, you may not give them any free gift.

4. רמב"ם - הלכות עבודת כוכבים, פרק י

אַ אֵין כּוֹרְתִּין בְּרִית לְעוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה, כְּדֵי שָׁנַּעֲשֶׂה עִמֶּהֶם שָׁלוֹם וְנַנִּיחַ אוֹתָם לְעָבְדָהּ--שָׁנָּאֱמֶר ״לֹא-תִּכְרֹת לָהֶם בְּּרִיתִ״ (דברים ז,ב): אֵלָא יַחְזְרוּ מֵעֲבוֹדָתָהּ, אוֹ יֵהְרְגוּ.

ַוּאָסוּר לִרַחַם עַלֵיהֵם, שֶׁנֶּאֱמָר ״וְלֹא תְּחָנֵם״ (שֹם).

ֶלְפִיכֶּךְ אִם רָאָה גּוֹי עוֹבֵדׁ עֲבוֹדָה ֹ זָרָה אוֹבֵד אוֹ טוֹבֵעַ בַּנָּהָר, לֹא יַעֲלֶנוּ; רָאָהוּ לָקוּחַ לָמוּת, לֹא יַצִּילֶנוּ. אַבָל לִאַבָּדוֹ בִּיָדוֹ, אוֹ לִדָּחִפוֹ לִבוֹר, וְכַיוֹצֵא בָּזֵה--אָסוּר, מִפָּנֵי שָׁאֵינוּ עוֹשֵׁה עִפְנוּ מִלְחָמָה.

בַּ בַּמֶּהׁ דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּגוֹי. אֲבָל מוֹסְרֵי יִשְׂרָאֵל, וְהַמִּינִים, וְהָאֲפֵיקוֹרוֹסִין--מִצְוָה לְאַבְּדְן בַּיָּד, וּלְהוֹרִידְן עַד בְּאֵר שַׁחַת: מִפְּנֵי שְׁהֶן מְצֵרִין לְיִשְׁרָאֵל, וּמְסִירִין אֶת הָעָם מֵאַחֲרֵי ה׳, כְּיֵשׁוּעַ הַנּוֹצְרִי וְתַלְמִידִיוּ, וְצַדּוּק וּבַיְתּוֹס וְתַלְמִידֵיהֶם--״שֵׁם רְשָׁעִים, יִרְקָב״ (משלי י,ז).

ֹג [ב] מִכָּאוֹ אַתָּה לָמֵד שֶׁאָסוֹר לְרַפּאות עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה, אַפִּלּוּ בְּשָׁכָר; וְאִם הָיָה מִתְיָרֵא מֵהֶן, אוֹ שֶׁהָיָה חושש מִשׁוֹם אֵיבָה--מְרַפֵּא בְּשָׂכָר, אֲבָל בְּחָנָם אָסוּר.

ּוְגֵר תּוֹשָׁב--הוֹאִיל וְאַתָּה מִצְוָה לְהַחֲיוֹתוֹ, מְרַפִּאִין אוֹתוֹ בִּחַנָּם.

ָּה ... וּמִפְּנֵגֹ מַה אֵין מוֹכְרִין לָהֶן--מִשׁוֹם שֶׁנֶאֱמָר ״וְלֹא תְחָנֵם״ (דברים ז,ב), לֹא תִּתֵּן לָהֶן חֲנָיָה בַּקַרְקֵע: שָאִם לֹא יִהְיֵה לָהֵן קַרְקָע, יִשִּׁיבָתן יִשִּיבָת עֲרֵאי הִיא.

ּ וְבֵׁן אָסוּרֹ לְסַפַּר בִּשְּׂבָּחָן, וְאַפִּלּוּ לוֹמֵר כַּמָּה נָאֶה גּוֹי זֶה בְּצוּרְתוֹ ; קַל וְחֹמֶר שֶׁיְּסַפַּר בִּשְׁבָּח מַעְשָׁיו, אוֹ שֶׁיְּחַבַּב דָּבָר מִדְּבְרִיהֶם : שֶׁנֶּאֶמָר ייְלְא תְחָנֵםיי (דברים ז,ב)--לֹא יִהְיֶה לָהֶם חֵן בְּעִינֶידְ, מִפְּנֵי שֶׁגּוֹרֵם לְהִדָּבַק עִמוֹ וְלָלְמֹד מִמַּעֲשָׁיוֹ הָרָעִים.

ז וְאָסוּר לִתֵּן לָהֶן מַתָּנוֹת חַנָּם, אֲבָל נוֹתֵן הוּא לְגֵר תּוֹשָׁב--שָׁנֶּאֱמֶר ״לַגֵּר אֲשֶׁר-בִּשְׁעָרֶיךְּ תִּתְּנֶנְּה וַאֲכָלָהּ, אוֹ מָכֹר לְנָכְרִי״ (דברים יד,כא): בִּמְכִירָה, לא בִּנְתִינָה

GRANT THEM NO QUARTER MEESH HAMMER-KOSSOYI meesh@pardes.org.il



4. Maimonides - Laws of idolatry, Chapter 10

Halakha 1 -We may not draw up a covenant with idolaters which will establish peace between them [and us] and yet allow them to worship idols, as [Deuteronomy 7:2] states: "Do not establish a covenant with them."

Rather, they must renounce their [idol] worship or be slain. It is forbidden to have mercy upon them, as [Deuteronomy, ibid.] states: "Do not be gracious to them."

Accordingly, if we see an idolater being swept away or drowning in the river, we should not help him. If we see that his life is in danger, we should not save him. It is, however, forbidden to cause one of them to sink or push him into a pit or the like, since he is not waging war against us.

Halakha 2 - To whom do the above apply? To gentiles. It is a mitzvah, however, to eradicate Jewish traitors, minnim, and apikorsim, and to cause them to descend to the pit of destruction, since they cause difficulty to the Jews and sway the people away from God, {as did Jesus of Nazareth and his students, and Tzadok, Baithos, and their students. May the name of the wicked rot.}

Halakha 3 - From the above, we can infer that it is forbidden to offer medical treatment to an idolater even when offered a wage. If, however, one is afraid of the consequences or fears that ill feeling will be aroused, one may treat them for a wage, but to treat them free is forbidden.

[With regard to] a *ger toshav*, since we are commanded to secure his well-being, he may be given medical treatment at no cost.

Halakha 4 - It is forbidden to sell them homes and fields in *Eretz Yisrael*. In Syria, one may sell them homes, but not fields. <u>One may rent them homes in *Eretz Yisrael*</u>, provided that a neighborhood [of idolaters] is not established. Fewer than three [homes] does not constitute a neighborhood. ...

Halakha 5 - ...Why is it forbidden to sell them [land or anything attached to the land]? Because [Deuteronomy 7:2] states: "Do not be gracious with them." [This phrase can also be interpreted:] "Do not give them a resting place in the land." As long as they do not have a resting place in the land, their stay will be a temporary one.

Halakha 6 -[This prohibition also] forbids speaking about [idolaters] in a praiseworthy manner. It is even forbidden to say, "Look how beautiful that idolater's body is." How much more so is it forbidden to praise their deeds or to hold their words dear, as [the phrase states]: "Do not be gracious with them." [This phrase can also be interpreted:] "Do not look at them graciously," for doing so will cause you to draw close to them and learn from their wicked behavior.

Halakha 7 - [Also implicit in the above phrase is that] it is forbidden to give them a present. A present may, however, be given to a *ger toshav*, [as implied by Deuteronomy 14:21:] "You may give it to the stranger in your gates so that he may eat it; or sell it to a gentile," [i.e., to an idolater]; it should be sold, not given.

III. The Non-Jewish Community Member: Ger Toshav

5. שם - הלכות מלכים פרק ט [

אַ עַל שִׁשָּׁה דְּבָרִים נִצְטַוָּה אָדָם הָרִאשׁוֹן--עַל עֲבוֹדָה זָרָה, וְעַל בִּרְכַת הַשֵּׁם, וְעַל שְׁפִיכוּת דָּמִים, וְעַל גָּלוּי עֲרָיוֹת, וְעַל הַגְּזֵל, וְעַל הַדִּינִים.

ב אַף עַל פִּי שֶׁכֵּלֶן קַבָּלָה הֶן בְּיָדֵינוּ מִמֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וְהַדַּעַת נוֹטָה לָהֶן, מִכְּלַל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה, וֵרָאֶה שֶׁעַל אַלּוּ נִצְטַוּוּ. הוֹסִיף לְנוֹחַ אֵבֶר מִן הַחַי, שֶׁנֶּאֱמָר ״אַדְּ-בָּשֶׂר, בְּנַבְּשׁוֹ דָמוֹ לֹא תאכֵלוּ״ (בראשית ט,ד); נִמְצְאוּ שֶׁבַע מִצְווֹת.



MEESH HAMMER-KOSSOYI meesh@pardes.org.il

5. Ibid - Laws of Kings, Chapter 9

Halakha 1 - Six precepts were commanded to Adam: a) the prohibition against worship of false gods; b) the prohibition against cursing God; c) the prohibition against murder; d) the prohibition against incest and adultery; e) the prohibition against theft; f) the command to establish laws and courts of justice.

Halakha 2 - Even though we have received all of these commands from Moses and, furthermore, they are concepts which intellect itself tends to accept, it appears from the Torah's words that Adam was commanded concerning them. The prohibition against eating flesh from a living animal was added for Noah, as Genesis 9:4 states: 'Nevertheless, you may not eat flesh with its life, which is its blood.' Thus there are seven mitzvot.

_6. שם – פרק ח

י משֶׁה רַבּנוּ לֹא הִנְחִיל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת אֵלָא לְיִשְׂרָאֵל, שָׁנֶּאֶמָר ״מוֹרָשָׁה, קְהַלַּת יַעְּקֹבִ״ (דברים לג,ד), וּלְכָל הָרוֹצֶה לְהִתְנַיַּר מִשְּׁאָר הָאֻמּוֹת, שֶׁנֶּאֱמָר ״כָּכֶם כַּנֵּר״ (במדבר טו,טו). אֲבָל מִי שֶׁלֹא רָצָה, אֵין כּוֹפִין אוֹתוֹ לְקַבַּל תִּוֹרָה וּמִצְוֹוֹת. וְכֵן צִּוָּה משֶׁה רַבֵּנוּ מִפִּי הַגְּבוּרָה, לָכֹף אֶת כָּל בָּאֵי הָעוֹלֶם לְקַבַּל אֵין כּוֹפִין אוֹתוֹ לְקַבַּל תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וְכֵן צִּוָּה משֶׁה רַבֵּנוּ מִפִּי הַנְּבְירָה, לָכֹף אֶת כָּל בָּאֵי הְעוֹלֶם לְקַבָּל מְקוֹם, כְּל מִי שֶׁלֹא קַבַּל, יֵהְרֵג. וְהַמְּקבֵּל אוֹתָם--חוֹּא הַנְּקְרָא גֵּר תוֹדֶשׁ וְלֹא מָל-וְן לְצִרִיךְ לְקַבַּל עָלְיו לָמוּל, וְעָבְרוּ עֻלָיו שְׁנִים עָשֶׂר חֹדֶשׁ וְלֹא מָל--הַרֵי זָה בְּמִין שֶׁבָּאָמוֹת.

יא כָּל הַמְּקַבֵּל שָׁבַע מִצְוֹת, וְנִזְּהָר לַעֲשׁוֹתָן--הֲרֵי זֶה מֵחְסִידֵי אֲמּוֹת הָעוֹלָם, וְיֵשׁ לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבְּּא: וְהוּא שֶׁיְּקַבַּל אוֹתָן וְיַצְשֶׁה אוֹתָן, מִפְּנֵי שֶׁצִּוָּה בְּהֶן הַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְּ הוּא בַּתּוֹרָה, וְהוֹדִיעְנוּ עַל יְדֵי מַשֶּׁה רַבֵּנוּ, שֶׁבְּנֵי נוֹחַ מִקּדֶם נִצְטַוּוּ בָּהֶן. אֲבָל אִם עֲשָאָן מִפְּנֵי הֶכְרַע הַדַּעַת--אֵין זֶה גֵּר תּוֹשָׁב, וְאֵינוּ מַשֶּׁה רַבֵּנוּ, שֶׁבְּנוֹ נוֹחַ מִקֹּבֶיוּה בָּהֶן. אֲבָל אִם עֲשָאָן מִפְּנֵי הֶכְרַע הַדַּעַת--אֵין זֶה גֵּר תּוֹשָׁב, וְאֵינוּ מֵחֶרְידֵי אָמּוֹת הַעוֹלֵם אָלֵא מֵחָכְמֵיהֶם.

6. Ibid - Chapter 8

Halakha 10 - Moses only gave the Torah and mitzvot as an inheritance to Israel, as Deuteronomy 33:4 states: 'The Torah... is the inheritance of the congregation of Jacob,' and to all those who desire to convert from among the other nations, as Numbers 15:15 states 'the convert shall be the same as you.' However, someone who does not desire to accept Torah and mitzvot, should not be forced to. By the same regard, Moses was commanded by the Almighty to compel all the inhabitants of the world to accept the commandments given to Noah's descendants. If one does not accept these commands, he should be executed. A person who formally accepts these commands is called a resident alien. This applies in any place. This acceptance must be made in the presence of three Torah scholars. Anyone who agrees to circumcise himself and allows twelve months to pass without circumcising himself is considered as one of the nations.

Halakha 11 Anyone who accepts upon himself the fulfillment of these seven mitzvot and is precise in their observance is considered one of 'the pious among the gentiles' and will merit a share in the world to come. This applies only when he accepts them and fulfills them because the Holy One, blessed be He, commanded them in the Torah and informed us through Moses, our teacher, that Noah's descendants had been commanded to fulfill them previously. However, if he fulfills them out of intellectual conviction, he is not a resident alien, nor of 'the pious among the gentiles,' [but] (nor) from their wise men [based on MS] (based on printed edition).

7. ויקרא – פרק כה

לה וְכִי-יָמוּדְ אָחִידְּ, וּמָטָה יָדוֹ עִמֶּדְ--וְהֵחֱזַקִתָּ בּוֹ, גֵּר וְתוֹשָׁב וְחֵי עִמֶּדְ.

7. Leviticus – Chapter 25, verse 35

If your kinsman, being in straits, comes under your authority, and you hold him as though a resident alien, let him live by your side.



MEESH HAMMER-KOSSOYI meesh@pardes.org.il

8. מסכתות קטנות - מסכת גרים, פרק ג

הלכה א - איזהו גר תושב, כל שקיבל עליו שלא לעבוד עבודה זרה דברי רבי מאיר, רבי יהודה אומר כל שקיבל עליו שלא להיות אוכל נבילות.

הלכה ב - רוֹקו ומושבו ומשכבו ומי רגליו טמאין, פתו ושמנו ויינו טהורין. ועוברים עליו משום בל תונה ובל תעשוק ובל תלין פעולת שכיר.

הלכה ג - אין משיאין לו ולא נושאין ממנו נשים, ולא מלוין אותו ולא לוין ממנו בריבית. הלכה ד - אין משיבין אותו בספר, ולא בנוה רע, אלא בנוה יפה, באמצע ארץ ישראל, במקום שאומנותו יוצאה, שנאמר עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו.

8. Minot Tractates – Masechet Gerim, Chapter 3

- **1** Who is a *Ger Toshav*? Whoever accepts up himself not to worship idols, these are the words of Rabbi Meir. Rabbi Judah says: Whoever accepts upon himself [also] not to eat carrion.
- **2** His spit, and seat and urine are impure, and his bread and wine are pure. And the prohibitions of overcharging, oppressing and retaining their wages all apply [as with Jews].
- 3 One does not marry them, nor loan to him or from him with interest.
- **4** One may not settle him on the frontier, or in an undesirable dwelling, but rather in a desirable dwelling in the center of the Land of Israel where he may practice his trade, as it is written, "He shall live in any place he may choose among the settlements in your midst, wherever he pleases, you must not ill-treat him" [Deut. 23:17].

10. רבי מנחם המאירי (בית הבחירה) – מסכת עבודה זרה כו ע"א

הרבה ראינו שמתפלאים על שבזמנים אלו אין אדם נזהר מדברים אלו כלל ואנו כבר ביארנו עיקר כונת הספר על איזו אומה היא סובבת כמו שיעידו ימי אידיהן שהזכרנו שהם כלם לאמות הקדומות שלא היו גדורות בדרכי הדתות והן אדוקות ומתמידות בעבודת האלילים הכוכבים.... הגוים והרועים בהמה דקה ישראלים שסתמם מתמידים בגזל ומשוקעים בו עד שנעשו בכך כפורקים מעליהם עול תורה אלא שלא מחמת פיקור הם עושים אלא מחמת ממון ומיימ כל שבא להם ההיזק מאליו אין אנו מצווים להשתדל בהצלתם ואף בזו של גוים צריך אתה לבחון מה שהקדמנו באיזה גוי הוא אומר כן רייל שבעובדי האלילים נאמר שלא היו גדורים בדרכי הדתות ואדרבה כל עבירה וכל כיעור יפה בעיניהם וכבר אמר ראש הפילוסופים הרגו מי שאין לו דת הא כל שהוא מעובדי האלהות אעייפ שאינו מכלל הדת אינו בדין זה חלילה וחס וכבר ידעת בגר תושב והוא שקבל עליו שבע מצות שאתה מצווה להחיותו:

10. Rabbi Menachem HaMeiri (Beit HaBechira) – Masechet Avodah Zarah 26a

Some are in wonderment that nowadays no one is careful about these various matters [restricting relationships between Jew and non-Jew]. And we have already explained about which nation the primary intention of this book is directed around, as is indicated by the holiday that are mentioned. They are all directed to the previous nations that were not refined/restricted by the ways of religion, and they were attached and connected to the worship of idols and stars.

The non-Jews and the shepherds of light animals who are Jews, all of whom are presumed to be constantly stealing and immersed in it to the point at which they have come to have thrown off the yoke of Torah, although they do not do so in order to throw off the yoke but only for the sake of financial gain, nevertheless whenever danger comes of its own accord their way, we are not commanded to try to save them.

However, in this matter of non-Jews it is necessary to distinguish as we said before, which non-Jew is discussed. That is to say, with respect to idol worshippers that were not restricted by the manner of religion. On the contrary, every sin and every ugliness is ugly in their eyes, and the chief of philosophers already said "kill whoever has no religion." However, whoever is a God worshipper, even though they are not included in our religion, they are not included in this matter, Heaven forbid. And you already know about the resident alien who accepts the seven Noahide laws, that you are obligated to keep him alive/sustain him.

GRANT THEM NO QUARTERMEESH HAMMER-KOSSOYI meesh@pardes.org.il



11. Rabbi Hayim David HaLevi (Fomer Chief Rabbi of Tel Aviv) on Darkhei Shalom and Civil Rights, from Tehumim 9: 78

Summary: Human relations and not because of "the ways of peace" specifically

Now, we can summarize: Since the non-Jew in our day does not have the status of idol worshipper, therefore, even if the hand of Israel was strong in the halakhic and practical sense of those days, we would have no obligation whatsoever to treat non-Jews of our time as idol worshippers. Therefore, in the entire framework of Jewish-non-Jewish relations, be they in Israel or outside it, whether they be on the level of state to its non-Jewish citizens, or whether it be in terms of the relationship between the individual and his neighbor, there is no need to maintain these relationships because of "the ways of peace" alone. Rather, since from a halakhic perspective, the non-Jews can no longer be considered idol worshippers. Therefore, their sustenance, visiting their sick, burying their dead, comforting their dead, and more, all need to be done because of a basic moral obligation, and not specifically because of "the ways of peace."

הרב חיים רוד הלוי

8. סיכום: יחסים אנושיים ולא משום "דרכי שלום" דוקא

עתה נשוב לסיכום אל נקודת הפתיחה:

78

כיון שאין לגויי נכר בזמננו דין עע״ז, לכן, גם אילו היתה יד ישראל תקיפה במובן ההלכתי והמעשי של אותם ימים, לא היינו חייבים בשום פנים לנהוג בגויי זמננו כדין עע״ז. ולכן, בכל מכלול היחסים שבין ישראל לנכרים, הן בארץ והן בחו״ל, הן ביחס החברה כמדינה לאזרחיה הגוים, ובין ביחס היחיר לשכנו או חבירו הגוי, אין שום צורך לשמור על יחסים אלה ״מפני דרכי שלום״ בלבד, אלא משום ההגדרה ההלכתית אין הם יותר בגדר עע״ז. ולכן, פרנסתם, בקורי חוליהם, קבורת מתיהם, ניחום אבליהם (שנזכרו בשו״ע יו״ד קנא,יב) ועוד, הכל ניתן להעשות מתוך חובה אנושית מוסרית, ולא משום ״דרכי שלום״ דוקא.8

12. רמב"ם - הלכות איסורי ביאה, פרק יד

ז אֵיזֶה הוּא גֵּר תּוֹשָׁב: זֶה גּוֹי שָׁקַבֵּל עֲלְיׁו שֶׁלֹא יַעֲבֹד עֲבוֹדָה זְרָה, עִם שְׁאָר הַמִּצְוֹת שֶׁנִּצְטַוּוּ בְּגֵי נוֹחַ, וְלֹא מָל וְלֹא טָבַל--הֲרֵי זֶה מְקַבְּלִין אוֹתוֹ, וַהֲרֵי הוּא מֵחֲסִידֵי אֲמוֹת הָעוֹלָם; וְלָמָה נִקְרָא שְׁמוֹ תּוֹשָׁב, לְפִי שְׁמִתְר לָנוּ לְהוֹשִׁיבוֹ בֵּינֵינוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁבֵּאִרְנוּ בְּהִלְכּוֹת עֲבוֹדָה זָרָה. תֹּ וְאֵין מְקַבְּלִין גֵּר תּוֹשָׁב, אֵלָא בּזְמָן שָׁהַיּוֹבַל נוֹהַג; אֲבָל בִּזְּמֶן הַזֶּה, אַפָּלוּ קַבַּל כָּל הַתּוֹרָה כֵּלָה חוּץ מִדְּקִדּוּק אֵחָד--אֵין מִקַבְּלִין אוֹתוֹ.

12. Maimonides - Laws of Prohibited Sexual Relations, Chapter 14

Halakha 7 - What is meant by a resident alien? A gentile who <u>makes a commitment</u> not to worship false deities and to observe the other [six] universal laws commanded to Noah's descendants. He does not circumcise himself or immerse. We accept this commitment and he is considered one of the pious gentiles. Why is he called a resident? Because we are <u>permitted to allow him to dwell among us in *Eretz Yisrael*, as explained in *Hilchot Avodah Zarah*.</u>

Halakha 8 - We accept resident aliens only during the era when the Jubilee year is observed. In the present era, even if a gentile makes a commitment to observe the entire Torah with the exception of one minor point, he is not accepted.



MEESH HAMMER-KOSSOYI meesh@pardes.org.il

13. שם – הלכות עבודת כוכבים, פרק י

ה מְפַּרְנְסִין עֲנְיֵּי גּוֹיִים עִם עֲנְיֵּי יִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי דַּרְכֵי שָׁלוֹם; וְאֵין מְמַחִין בְּיַד עֲנִיֵּי גּוֹיִים בְּלֶּקֶט שְׁכְחָה וּפֵאָה, מִפְּנֵי דַּרְכֵי שָׁלוֹם. וְשׁוֹאֲלִין בִּשְׁלוֹמָן, וְאַפְלוּ בְּיוֹם אֵידָם, מִפְּנֵי דַּרְכֵי שָׁלוֹם; וְשִׁלוֹם; וְשׁוֹלְם בְּשִׁלוֹם שְׁלוֹם שָׁלוֹם, לְעוֹלָם. וְלֹא יִפָּנֵס לְבֵיתוֹ שֶׁלַנְּכְרִי בְּיוֹם אֵידוֹ, לִתֵּן לוֹ שָׁלוֹם; מְצָאוֹ בַּשּׁוּק, נוֹתֵן לוֹ שָׁלוֹם בְּשָׁפָה רְפָה וְכֹבֶד רֹאשׁ.

וֹ אֵין כָּל הַדְּבָּרִים הָאֵלוּ אֲמוּרִים, אֵלָא בִּזְמֶן שֶׁגָּלוּ יִשְׂרָאֵל לְבֵין הָאָמּוֹת, אוֹ בִּזְמֶן שֶׁיָּד הַגּוֹיִים תַּמִּיְפָה. אֲבָל בִּזְמֶן שָׁיִּד יִשְׂרָאֵל תִּקִּיפָה עַל אָמּוֹת הָעוֹלְם, אָסוּר לָנוּ לְהַנִּיחַ גּוֹי עוֹבֵד עְבוֹדָה זְרָה בִּינֵינוּ; אַפְּלוּ יוֹשֵׁב יְשִׁיבַת עֲרָאִי, אוֹ עוֹבֵר מִמְּקוֹם לְמָקוֹם לְסְחוֹרָה, לֹא יַעֲבֹר בְּאַרְצֵנוּ, עַד שְׁיְקַבֵּל עָלִיו שָׁבַע מִצְוֹוֹת שָׁנִּצְטַוּוּ בְּנֵי נוֹחַ--שָׁנֶּאֶמֶר "לֹא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְיּי (שמות כג,לֹג), אַפְּלוּ לְפִי שְׁעָה. וְאִם קְבַּל עָלְיו שֶׁבַע מִצְוֹוֹת, הְרֵי זֶה גַּר תּוֹשָׁב. וְאֵין מְקַבְּלִין גַּר תּוֹשָׁב, אֵלָא בִּזְמֵן שָׁהִיּוֹבַל נוֹהֵג; אָבַל שְׁלֹא קְבַּל עֲלֵא בָּר צִדְק בְּלִבד.

13. Ibid - Laws of Idolatry, Chapter 10

Halakha 5 - We should provide for poor idolaters together with poor Jews for the sake of peace. One should not rebuke idolaters [from taking] *leket, shich'chah,* and *pe'ah,* for the sake of peace. One may inquire about their well-being - even on their festivals - for the sake of peace. One may never repeat good wishes to them. Also, one should not enter the house of a gentile on one of his festivals to wish him well. If one encounters him in the marketplace, one may greet him meekly with a serious countenance.

Halakha 6 All the above matters apply only in an era when Israel is in exile among the idolaters or in an era when the idolaters are in power. When, however, Israel is in power over them, it is forbidden for us to allow an idolater among us. Even a temporary resident or a merchant who travels from place to place should not be allowed to pass through our land until he accepts the seven universal laws commanded to Noah and his descendants, as [Exodus 23:33] states: "They shall not dwell in your land" - i.e., even temporarily. A person who accepts these seven mitzvot is a *ger toshav*. A *ger toshav* may be accepted only in the era when the [laws of the] Jubilee Year are observed. In an era when the [laws of the] Jubilee Year are not observed, however, we may accept only full converts [to Judaism].

14. שם - הלכות מלכים, פרק ו

אַ אֵין עוֹשִּׂין מִלְחָמָה עִם אָדָם בָּעוֹלָם, עַד שֶׁקּוֹרְאִין לוֹ לְשָׁלוֹם--אֶחָד מִלְחֶמֶת הָרְשׁוּת, וְאֶחָד מִלְחֶמֶת מִצְוָה: שֶׁנֶּאֱמֶר ״כִּי-תִקְרַב אֶל-עִיר, לְהָלֶּחֵם עָלֶיהָ--וְקָרְאתָ אֵלֶיהָ, לְשָׁלוֹם״ (דברים כ,י). אָם הִשְׁלִימוּ, וְקַבְּלוּ שֶׁבַע מִצְווֹת שֶׁנִּצְטַוּוּ בְּנֵי נוֹח עֲלֵיהֶן--אֵין הוֹרְגִין מֵהֶן נְשָׁמָה; וַהְרֵי הֶן לַמַּס, שַׁנֵּאֱמַר ״יָהִיוּ לְךְּ לָמַס--וַעַבָדוּךְ״ (דברים כ,יא).

בֹ קַבְּלוּ עֲלֵיהֶן הַפֵּס, וְלֹאֹ קִבְּלוּ הָעַבְדוּת, אוֹ שֶׁקְבְּלוּ הָעַבְדוּת, וְלֹא קַבְּלוּ הַפֵּס--אֵין שׁוֹמְעִין לָהֶם: עַד שֶׁיְקַבְּלוּ שְׁנֵיהֶם. וְהָעַבְדוּת שֶׁיְקַבְּלוּ--הִיא שֶׁיִּהְיוּ נִבְזִים וּשְׁפָלִים לְמַשָּה, וְלֹא יָרִימוּ רֹאשׁ בְּיִשְׁרָאֵל, אֵלֶא יִהְיוּ כְּבוּשִׁים תַּחַת יָדָם ; וְלֹא יִתְמַנּוּ עַל יִשְרָאֵל, לְשׁוּם דָּבָר בָּעוֹלֶם.

14. Ibid – Laws of Kings, Chapter 6

Halakha 1 - War, neither a *milchemet hareshut* or a *milchemet mitzvah*, should not be waged against anyone until they are offered the opportunity of peace as Deuteronomy 20:10 states: 'When you approach a city to wage war against it, you should propose a peaceful settlement.' If the enemy accepts the offer of peace and commits itself to the fulfillment of the seven mitzvot that were commanded to Noah's descendents, none of them should be killed. Rather, they should be subjugated as *ibid*.:11 states: 'They shall be your subjects and serve you.'

Halakha 2 - If they agree to tribute, but do not accept subjugation or if they accept subjugation, but do not agree to tribute, their offer should not be heeded. They must accept both. The subjugation they must accept consists of being on a lower level, scorned and humble. They must never raise their heads against Israel, but must remain subjugated under their rule. They may never be appointed over a Jew in any matter whatsoever.



MEESH HAMMER-KOSSOYI meesh@pardes.org.il

V. Some Technical Answers

15. שם - הלכות איסורי ביאה, פרק יד, הלכה ח

השגת הראב"ד - אלא בזמן שהיובל נוהג וכו'. א"א דעת זה המחבר סתום וחתום ולא פירש מהו אין מקבלין גר תושב אלא בזמן שיובל נוהג ומה הן מצות גר תושב והוא שאין מושיבין אותו בתוך העיר דדרשינן בספרי עמך ישב ולא בעיר עצמה ומצוה להחיותו דכתיב וחי אחיך עמך וקונה עבד עברי כעכו"ם ואלה הדיניםשאינם נוהגים בו אלא בזמן שהיובל נוהג יש מהן שהוא להקל עליו ויש מהן להחמיר עליו שבזמן שאין היובל נוהג יושב אפילו בעיר עצמה שאין קדושת הארץ עליה משהיתה וקונה ע"ע עד זמן שירצה שאין זמן מיוחד ואלו להקל עליו אבל אין אנו מצווים להחיותו זהו להחמיר עליו וקרוב הדבר להיות מן הטעם כי בזמן היובל היו שומטין והיה יכול להתפרנס שלא בטורח צבור ועכשיו אינו יכול מעתה מקיימין מי שהתנה שלא למול ושלא לטבול כמה שירצה בכל זמן

15. Ibid – Laws of Prohibited Sexual Relations, Chapter 14, Halakha 8

Ra'avad glosses (Rabbi Avraham ben David of Posquieres, b.1125) - This opinion of the author [Maimonides] is closed, and he has not explained what is meant by "one does not accept". and what are the commandments of the ger toshav: and they are that he is not settled in the city, as interpreted in Sifri, "with you he will dwell" and not in the city itself, and that it is a commandment to support him, as it says "and he shall live with you", and he can purchase a Jewish slave like an idol worshipper. And these are the various commandments that do not apply when the Jubilee year does not apply. And some of these are leniencies for him and others are stringencies. For in the time that there is no Jubilee year, he may dwell even in the city, because the holiness of the land is reduced, and he may purchase a Jewish slave for whatever period he chooses, since there is no special time. And those are leniencies on him.

16. כסף משנה - הלכות עבודת כוכבים, פרק י

כתב הראב״ד אבל שלא בזמן היובל וכו׳. א״א איני משוה לו בישיבת הארץ עכ״ל. טעמו לומר . שאע״פ שאין מקבלין גר תושב בזמן שאין היובל נוהג אם קבל שבע מצות למה ימנעו אותו מישיבת הארץ הא ליכא למיחש ביה פן יחטיאו. ולדעת רבינו נראה לומר דאין ה״נ שאם מעצמו קיבל עליו שבע מצות שאין מונעין אותו מישיבת הארץ ולא בא לומר אלא שאין בית דין מקבלין אותו

16. Kesef Mishneh (Rabbi Yosef Karo) (Ibid) – Laws of Idolatry, Chapter 10

The Raavad wrote "I do not agree with him when it comes to [prohibiting a ger toshav from] settling in the land." And he is arguing that even though ger toshav are not accepted in the time when there is no Jubilee, if he accepted upon himself to do the 7 mitzvot, why prevent him from settling in the land? After all, there is no reason to be concerned that perhaps they will cause us to sin. And it seems that even our rabbi [the Rambam] would concur. If he accepted the seven mitzvoth, he is not to be prevented from dwelling in the land. And [the Rambam] only meant to say that the court cannot accept him.

VI. The Ideological Answers

17. שם – הלכות מלכים, פרק י

טז וְבֵן יֵרְאֶה לִּי שֶׁנּוֹהְגִּין עִם גַּרֵי תּוֹשָׁב בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וּגְמִילוּת חֲסְדִים כְּיִשְׂרָאֵל, שֶׁהְרֵי אָנוּ מְצִּוֹין לְהַחָיוֹתוֹ, שֶׁנָּאֱמְר יִלַגַּר אֲשֶׁר-בִּשְּׁעָרֶיךְ תִּתְּנֶנָה וַאֲכָלָהיי (דברים יד,כא). וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמִים, אֵין כּוֹבְלִין לָהֶן שָׁלוֹם--בַּגּוֹיִים, לֹא בְּגֵר תּוֹשָׁב. אַפְּלוּ הַגּוֹיִים--צִוּוּ חֲכָמִים לְבַקַּר חוֹלֵיהֶם, וְלְקְבּּר מֵתֵיהֶם פוֹפְלִין לְנָיֵי יִשְּׂרָאֵל, מִפְּנֵי דַּרְבֵּי שָׁלוֹם: הְרֵי נָאֱמֶר ייטוֹב-הי לַכּל, עִם מֵתֵי יִשְׂרָאֵל, וּלְפַּרְנַס עֲנְיֵיהֶם בִּכְלַל עְנְיֵּי יִשְּׂרָאֵל, מִפְּנֵי דַּרְבֵי-נֹעַם; וְכָל-נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹםיי (משלי גִיל-כָּל-מַצְשָׁיוִי (תהילים קמה,ט), וְנָאֱמֶר ייִדְּרָכֵי-נֹעָם; וְכָל-נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹםיי (משלי ג. יז).



MEESH HAMMER-KOSSOYI meesh@pardes.org.il

17. Ibid – Laws of Kings, Chapter 10, Halakha 16

Similarly, it appears to me that a resident alien should be treated like a Jew with respect to proper conduct and kindness for behold, we are commanded to sustain them as [Deut. 14:21] states: "[You may not eat any animal that has not be properly slaughtered...] give it to the resident alien in your gates that he may eat it." Though our Sages counseled against repeating a greeting to non-Jews, that statement applies to idolators and not resident aliens. Even with respect to non-resident aliens/ idol worshipers, our Sages commanded us to visit the gentiles when ill, to bury their dead in addition to the Jewish dead, and support their poor together with the Jewish poor for the sake of peace. Behold, [Ps. 145:9] states: "God is good to all and His mercies extend over all His works" and Proverbs 3:17 states: "[The Torah's] ways are pleasant ways and all its paths are peace."

18. תוספתא – מסכת בבא קמא, פרק י

טו הגוזל את הנכרי חייב להחזיר לנכרי חמור גזל הנכרי מגזל ישראל מפני חילול השם.

18. Tosefta - Masechet Bava Kamma, Chapter 10:15

One who steals from a non-Jew is obligated to return [what he steals]. Stealing from a non-Jew is worse than stealing from a Jew because of desecration of the Divine Name.

19. תלמוד ירושלמי – מסכת בבא מציעא פרק ח, הלכה א

שמעון בן שטח הוה עסיק בהדא כיתנא אמרין ליה תלמידוי ר׳ ארפי מינך ואנן זבנין לך חדא חמר ולית את לעי סוגין. ואזלון זבנון ליה חדא חמר מחד סירקאי ותלי ביה חדא מרגלי. אתון לגביה אמרין ליה מן כדון לית את צריך לעי תובן. אמר לון למה אמרין ליה זבנינן לך חד חמר מחד סירקיי ותלי ביה חדא מרגלי. אמר לון וידע בה מרה אמרין ליה לא א"ל לון איזל חזר. לא כן אמר רב הונא ביבי בר גוזלון בשם רב התיבון קומי רבי אפילו כמאן דמר גזילו של עכו״ם אסור כל עמא מודיי שאבידתו מותרת. מה אתון סברין שמעון בן שטח ברברין הוה. בעי הוה שמעון בן שטח משמע בריך אלההון דיהודאי מאגר כל הדין עלמא.

19. Jerusalem Talmud - Masechet Bava Metzia 8a 2:5

Shimon ben Shetah dealt in flax. His students said to him: let us ease your burden; we will buy you a donkey and will not have to labor as hard. They went and bought him a donkey from a desert nomad, and a pearl was suspended on it. They came before him and said: Rabbi, henceforth you will not have to labor much. He said to them: Why? They said: We bought you a donkey from a desert nomad and a pearl was suspended from it. He said: Did its owner know about it? They said. No He said to them: Return it. They said:... even one who forbids deriving benefit from property stolen from a Gentile [acknowledges] the universal opinion that a Gentile's lost property may be used. He said to them: What do you think? Is Simeon ben Shetah a barbarian? He wants them to say: "Blessed is the God of the Jews."